

lig mellem Hinnerup paa den Bane, der nu er under Bygning mellem Aarhus og Aaga, og Kongensbro, der efter al Sandhulighed vil falde paa Banen fra Silkeborg til Viborg; thi jeg antager det som givet, at Banen maatte følge Gudenaadalen fra Silkeborg ned til Tange — det er jo, saavidt jeg veed, ifølge anstillede Undersøgelser erklæret for næsten umuligt at komme directe over Høiderne mellem Silkeborg og Viborg — men naar man skal mod Nordost ad Gudenaadalen til Tange for at komme op til Viborg, forekommer det mig, at det ikke længere vil være hensigtsmæssigt at forfølge denne Linie og saa derved igjen at affkæde Forbindelsen med det nordvestlige Sjælland ved Limfjordsbassinet fra Forbindelsen med Østen. Derfor var det, jeg i sin Tid troede, det var min Pligt at give min Stemme til Tverbanen, fordi jeg, som jeg dengang udtalte, ansaae det for heldigt og som Noget, der maatte komme, nemlig en Forbindelse mellem det nordvestlige Sjælland og Østfyften. Hvad angaaer Banens Forisættelse fra Aaga og Nord paa, kunde jeg været meget mere i Tvivl om, hvilket der vilde være det Rette, at fortsætte Længdebanelen over Randers eller at gaae til Viborg og fra Viborg Nord paa. Jeg veed nu ikke, om Loven kunde forandres derhen, at Banen Nord paa gik fra Viborg, og Terrainet der er jeg heller ikke saamyte kjendt med, hverken fra Randers over Hobro eller fra Viborg over Hobro, at jeg kan have nogen Mening om, hvilket der vil være det Billigste og Fordeelagtigste.

Jeg anseer, som jeg før udtalte, en Jernbane for et saa virksomt Middel til at befordre et Lands eller en Provindses Opkomst, og navnlig et saa virksomt Middel til at befordre Provindsen Sjællands Opkomst, at jeg med Glæde hilser et Forslag, som efter min For- mening giver Banen en Retning, som kan være nogenlunde god, med Glæde antager et Forslag, som kan bringe det dertil, at vi faae et Jernbaneanet, og jeg mener derfor ogsaa, at Spørgsmaalet om en Bane paa Vestfyften ikke kan udflydes ret længe, en Bane, som gaaer fra Limfjordsbassinet langs Vestfyften; thi det er især den Deel af Sjælland, der saa haardt trænger til Forbindelsesmidler; men den høit-

ærede Minister har ogsaa udtalt, at det er en Sag, han ikke skal tabe af Sigte, og som ligger ham meget paa Sinde. Jeg haaber derfor ogsaa, at den i en ikke fjern Fremtid vil realiseres. Hvad angaaer, om Staten kan taale at bære den Byrde, som er forbunden med Bygningen af Jernbaner, da kan jeg ikke udtale nogen bestemt Mening derom; men jeg har dog den Tro, at Staten vil kunne taale det. Jeg har denne Tro, deels fordi jeg er temmelig vis paa, at den ærede Indenrigsminister ikke vilde indlade sig paa et saadant Foretagende, naar han ikke ved sine Beregninger og sit klare Blik kunde forudsæe, at Staten kunde taale det, deels fordi jeg ogsaa troer, at der, forinden man kommer til at have bethdelige Udgifter ved Banerne, vil kunne indvindes bethdelige Besparelser ved, at de Obligationer, der ere udstedte til Erstatning for Frigivelsen af de Afrie i Vestindien, til den Tid vilde være indløste og ogsaa den augustenborgske Gæld være indfriet. Naar vi da kun beholde Fred, og ikke uforudsæete store Uheld skulde tilstøde, vil Kongeriget visnok til den Tid meget godt kunne bære de Udgifter, som vilde være forbundne med Jernbanens Anlæg, om man ogsaa vil gaae ud fra, at den for det Første kun vil give et faare lille Overflud. Det er vel muligt, at dette i Begyndelsen vil være Tilfældet; men jeg har den Tro, at det ikke vil vare længe, forinden den jydsk Bane nogenlunde kan rentere, naar den kommer i Forbindelse med Banerne mod Syd og Banerne over Nerne.

Fallesen: Da jeg, mine Herrer, ikke tidligere har taget Ordet under de forskjellige Forhandlinger, som have fundet Sted om Jernbanevesenet her i Landet, kunne ærede Medlemmer maastee frygte for, at jeg vilde fremsætte mit Ansuesse af, hvorledes et Jernbaneanet skulde være, hvilke Punkter det skulde bevære, og saa fremdeles. De ærede Herrer kunne imidlertid berolige sig i saa Henseende; en saadan Betragtning vilde paa det Punkt, hvortil Sagen nu er naaet, være temmelig ørkesløs. Der er kun een Betragtning, jeg skal fastholde, og den er, at et hvilkensohmest Jernbaneanestem, der kan vinde Fleertallet for sig i Rigs-